

лейки, че това е нѣкаква лодка съ контрабандирана соль, изпратилъ нѣколко войници при лодката и на въпроса: „Кои сте вие?“ — нѣколко въоръжени лица изкочили изъ подъ покривката и ночнали да стрелятъ. Макаръ и войниците да сж гръмнали по единъ пжтъ, но като разбрали, че като малко на брой, не могатъ да се противопоставятъ на такова едно множество, оттеглили се и разбойниците навлѣзли въ трѣстиката. Войниците като стигнали на заставата при своитѣ другари и имъ разправили за случката, всички тръгнали по следитѣ на разбойниците. Отъ друга страна за тая случка е било съобщено, както въ Свищовъ, така и въ Русе; оттамъ бѣха дадени бързи нареждания и наставления въ Търново и близкитѣ околии, отъ дето бѣха изпратени потрѣбнитѣ за цельта войскови и жандармерийски части, които пристигнали на време и обсадили разбойниците въ Караисенскитѣ лозя. Понеже оръжието имъ се състоеше отъ редовни шишханета, които стрелятъ на разстояние до 1500 крачки, по която причина войскитѣ неможаха да се доближатъ до тѣхъ, то, сражението продължи въ недѣлята отъ обѣдъ до мръкване, а презъ нощта разбойниците бѣха обградени. Въ това сражение отъ тѣхъ паднаха 12 души убити, единъ бѣ заловенъ живъ, а останалитѣ, макаръ и да хванаха пжтя за Балкана, то тѣй като бѣха преследвани отъ